

XL.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 126 af 27. Juni 1927 om
Statens Tjenestemænd.

(Overassistenter).

(Afgiven af Folketingets Lønningsudvalg den 6. Marts 1929).

Lønningsudvalget har i en Række Møder drøftet Forslaget og har fra Lønningsraadet indhentet en Udtalelse over dette samt over en Del af de til Udvalget indgaaede Henvendelser fra forskellige Tjenestemandsgupper. Lønningsraadets Udtalelse findes optrykt som Bilag 1 til Betænkningen. Som det fremgaar af Raadets Udtalelser, har dette henstillet, at Særregelen om Boligfradragets Beregning udgaar af Forslaget. Da Udvalget kan dele de Betæneligheder, der med Hensyn til denne Særregel er anført af Lønningsraadet, foreslaar Udvalget, at denne Bestemmelse udgaar. Udvalget har derhos været enig om, at den i § 2 fastsatte Ikrafttrædelsesdato 1. Januar 1929 maa rettes til 1. April 1929.

I Samraad med *Finansministeren* har Udvalget drøftet de som Bilag 2, 3 og 4 optrykte Henvendelser fra Statstjenestemændenes Centralorganisation (Funktionærklasserne) om et Alderstillæg paa 120 Kr. til Told- og Trafiketaternes Tjenestemænd i 15de og 16de Lønningsklasse efter 25 Aars Tjeneste. Ministeren oplyste, at Udgiften ved at imødekomme fornævnte

Krav vilde udgøre ca. 162 000 Kr. aarlig, men at han dels af Hensyn til de finansielle Forhold, dels fordi Spørgsmaalet efter hans Opfattelse naturligt bør henvises til den almindelige Revision af Tjenestemandsløven, ikke kunde tiltræde, at Andragendet blev imødekommet. Af tilsvarende Grunde mente Ministeren heller ikke at kunne gaa med til det af Mindretallet under Nr. 3 stillede Ændringsforslag, der vilde medføre en aarlig Merudgift af ca. 5 000 Kr.

I Samraad med *Landbrugsministeren* er drøftet en Henvendelse fra Foreningen for Funktionærer i Fiskerikontrollen, Redningsdampere og Biologisk Station, hvilken Henvendelse findes optrykt som Bilag 5. Ministeren udtalte, at han kunde slutte sig til Lønningsraadets Udtalelse om, at de her rejste Spørgsmaal, for saa vidt de angik Oprettelse af Avancementsstillinger for et Par Tjenestemænd med særlig høj Tjenestealder, snarere maatte anses egnede til Afgørelse paa Normeringslov, men at han i øvrigt principielt maatte anse det for rettest at henvise Behandlingen af de rejste Krav til den almindelige Revision af Tjenestemandsløven.